

בישולים

תה

בטעם קצת חדש

מזגיהאוויר המטורף עוד לא החליט סופית אם הוא קיץ או חורף, אבל סביר בהחלט שכלל שהזמן יתקדם הוא יחליט.

לילה אחד נחת אצלי בחלון קצת חורף ועשה לי השראות. נזכרתי בחורף הקודם ונהיה לי טוב. חורף, אצלי זה לא סיפור עם דיכאונות. להיפך, זה כל האסוציאציות השמחות. זה בית מוסק, זה שמירה מלטפת, זה טאיריים בכיף, ביתיים כאלה. חורף זה גם לישון אחד בתוך האוון של השני מרוב חיבוק. איפה תגידו לי, איפה אפשר לעשות זאת כי קיץ?

אל תגע! אל תגע! ותן לי אוויר! מקום! הן הצהרות האהבה היותר מקור בלות בליל חמסין. פיקס! מי צריך את זה? תנו לי חורף, רבותי! תנו לי גשם. שיהיה בחוף סגריר, ובפנים שמח. אחר

הצללית או הסומק שמתפוררים. מטפס פים את העסק על מקום ההתפוררות, וקצת הלאה. זו סגולה בדוקה לעצירת העששת בקופסית התמרוקים היקרה. זה שם לאבקה פלומבה על המקום, מדבק מיד את כל החברים שרוצים ללכת לאיבוד. את זה כבר כתבתי, אבל אני מאזכרת את זה כאן כי סדר זה סדר.

שימוש שלישי זה לטפס את הלכה השקופה הזו בתוך קופסית הפלסטיק של מיכל האפור לתוך השקע הקטן ששם יושב בדרך כלל ריבוע המתכת המכיל את האבקה. מוציאים את ריבוע המתכת החוצה, על תכולתו האבקית, מטפסים לכה בשקע הפלסטי הריק, מחזירים את מיכל המתכת של האבקה למקום, ובחיים הוא לא יוכל לקפוץ יותר החוצה, להתייבב על הריצפה ולגרום לך נזקים כספיים עם פתיחת הקופסית.

אחר כך שימוש רביעי: זה למרוח באופן מאסיבי שיכבה או שתיים מהצד הפנימי, זה שבא במגע עם העור, של אבנים מתכת של נעל כלשהי, שאוהב להתחיר על הרגל טבעת חלודה. עם זאת קיץ ראשונה. יש גם נעללים כאלה. מרפרים אותם לכה שקופה מהצד החלש של הסיפור, והם יכולות כך לתפקד בסדר גמור.

שימוש חמישי וקלאסי זה לתפוס בזמן רכבת בגרם ניילון. זה חוסם כלידים הכי יעיל שלה. צריך לשים לה בצומת העציבים שלה, במקום שהיא הכי רוצה להתייבב שיר ולטפס משם. טיפת לכה שקופה. לא להגזים עם כחם הלכה, ולתפוס את העסק בזמן. אחרת איך טעם.

שימוש שישי זה לעשות את אותו הסייף פור אבנים הנעל המשאיר כתמי חלודה על הרגל, גם לטבעות או לצמיד עץ צבועים. ישנן טבעות עץ צבועים מלהיבים, אשר ינעל דינו, יורדים כמו כלום על האצבע. אני יודעת שעץ ציורי עים עם לכת טרנסטין, אבל בשביל טבעת מספיקה גם לכת ציפריניים.

שימוש שביעי ואחרון מצאתי בלאישה. אני מביאה אותו כי הוא בהחלט לעניין. מקשקים בקצת לכת ציפריניים שקופה על הפיתקית שלה ציננות התבלינים. גם בהציננות תהיה כבר מלאת רפש מרוב שימוש עדיין הפיתקית תיהר באור יקרות נקי וברור בגלל הלכה. רוצים עוד פטנטים? גמרנו. אין לי יותר.

תה תפוזים ארומה מפורקשת

רבע כפית, לא יותר, אחרת זה מר! זה צובע מספיק! מילה של עצלן מדופלם.

אבל מה שאני באה למכור לכם היום זה תה תפוזים. אכבאר טעם. כל כך פשוט, כל כך ארס. מרחיק כל אסוסיאציות של קופסיות חוליות ומחלה, כיוון שאין בפנים שום פלח של לימון, מה שכן יש בפנים, מילבד תה בטעם רגיל וסוכר, זה פלח עגול של תפוז, כפי שאפשר לראות בתמונה, שלא סוחטים אותו כי שום אופן אלא גותנים לו לצנח חופשי חופשי לתה. המים החמים משחררים לו מהקליפה והציפה שלו את כל הכישרונות, שאתם כבר תשתו בהנאה צרופה. זה פשוט, וזה יוצא מן הכלל!

טוב, אני יודעת שלא כולם זה כך. יש המון חברים טובים שמוכים במוח, יש מהרעם הראשון. עד בוא הקיץ הם נכים. אז יש לי כאן פטנט לכל האוהריבים, איך לעזור לראש, וגם לבטן, ושלא לאמר לחוש הטעם בלשון, נסו את התה. אם משעמם לכם התה, נסו את זה בטעם הארז גריי. בכלל, חורף זה בהחלט הזמן לארגן סיפורית רגליים כזאת. קנו שקיות החזיקו אותן סגורות היטב, וצאו מה' בולטש של "ארומה" מפורקשת. זה באמת אותו דבר, אם התה הוא באיכות טובה, אירגנונו לכם על המדף או השיש כמה ציננות-סבתא ביתיות כאלה, ומלאו אותן במיבחר קטן ומשובח. חוץ מזה, אם אתם מתעקשים להדר עם תה בתיפי' זורת, ולא בא לכם מכל הפעצקערייה וה' סקסים עם התיון, שימו בתוך כוס מים רותחים רבע כפית עלי תה. כאילו היה זה נס קפה. לא, התה לא ימס, אבל הוא בהחלט ישקע לקרקעית עד רגע הצינון שיאפשר את שתייתו.

זה מה שסיפר לי מנוסי. איש אחד מגיע לרופא, "תשמע", הוא אומר, "חבר שלי חושב שיש לו סיפיליס. אז אני רוצה לדעת, מה הם בעצם הסי' מנים?" הרופא, איש טרוד ועסוק, מבקש מהאחות לעזוב את החדר. "יאללה!" הוא פונה אל האישה, "אין לי זמן. עכשיו תוציא את החבר שלך ונראה."

חבר טוב

זה מה שביעי ואחרון מצאתי בלאישה. אני מביאה אותו כי הוא בהחלט לעניין. מקשקים בקצת לכת ציפריניים שקופה על הפיתקית שלה ציננות התבלינים. גם בהציננות תהיה כבר מלאת רפש מרוב שימוש עדיין הפיתקית תיהר באור יקרות נקי וברור בגלל הלכה. רוצים עוד פטנטים? גמרנו. אין לי יותר.

עיצוב פנים

ריח מחבק

בניחוחות של עוד

מה יש לדבר. אני מכורה לבשמים. לא שטיח, לא וילון לא ספות, לא שום דבר יעשו לבית אווירה, תעודת-זהות וצבע כפי שעושה זאת הבושם. יש לו "גוף" ענקי וממשי מאוד משל עצמו, והוא דובר מדויק יותר ממיליון מילים. יש לי גירסה, שהריח, הוא החוש הראשון ראשון והקטלני, שהשאיר לנו האלהים. מוסיקה שוכחים, מילים שוכחים, אפילו מראות שוכחים לפעמים, אבל בושם? די לנו להריח אותו פעם אחת, אפילו בעוד אלף שנים, וצ'יק — זה חוזר כמו מחשב, ומעלה מן האוב את התחושות הנלוות אל רגע הרתח הריח. אתה יכול אמנם לראות מראות מחדש, לשמוע מוסיקה בכל פעם מחדש, אבל זיכרון הכי חריף, חי וכואב מרוב ממש, מביא בתוך כנפיו רק הריח.

זו תעודת-זהות הכי אמינה. כשאני מריחה משהו, או משהו, המידע שמת מסר לי תוך כדי כך, עוקף את המילים. זה משהו שבא מתוך החוץ, ומתיישב ישר על הבפנים. מי שהבין, הבין.

בכוונה תקעתי את עניין הבושם בעיי צובה-הפנים. באמת אפשר לעצב בית עם ריחות. אני אישית מעדיפה להשקיע במקום על סעיף-וילונות, שאיני אוהבת, על בקבוקי בושם גברי, שיש לו ניהוח סבון ריחני. מרססים זאת — אלהים! איזה סודות אני שופכת — מרססים זאת לקירות, לריפודים, למגבות, לאהילים, ועל הכל. אחר כך, גם צריך לנשום קצת, אז מאווררים. אם לא באים אנשים, לסגור את הריח בבית. הריח שבסוף ישקע בתוך, לא ידמה בשום דבר לריסוס המקורי. זה יהיה יסוד אחר ממנו, שישאר כמו עופלים ויעשה לבית את הריח שכה נעים יהיה לחיות בתוך תוכו.

יש לי כאן פטנט קטן, שכדאי להפי' עילו רק באמבטיה. אם יש מישטח, ויש מקום, ויש גם "אין אלרגיה" — פרחים וואזות של קריסטל, או הנה רעי יון. כל הסיפור טמון בתוך העסק, שאת פרחי המשי מרססים. הריח ששוקע אל בין עלי הפרח, מתנדף מאוד מאוד לאט. אם הבושם הוא מאיכות מעולה, שלושה ימים של מור ולבונה עומדים בשער. רק אנא, רק דבר אחד: להזהר, ולא לח' נוק בשום פנים ואופן עם ריח קטלני. יש בשמים שכמה ששמים יותר עושים פחות.

תנות ראשונה מסוגה בארץ - ציוד יד שניה לחינוק ולילד

בחנות שנפתחה ברמת-גן ניתן לקנות ולמכור את כל קשת המוצרים לתינוקות ולילדים עד גיל שש: ספרים, צעצועים, תקליטים, בגדים, מיטות, לולים, אמבטיות, עגלות, טיולונים ועוד ועוד. כל המוצרים במצב טוב ותקין כחדש ובמחירים פחות מ-1/2 מהחדשים.

מחירי מקס לקט	מחירי מוצרים חדשים
מיטות 250 — 400 ש'	מיטות 850 — 1,200 ש'
לולים 230 — 250 ש'	לולים 550 — 600 ש'
טיולון (תוצרת חוץ) החל מ-140 ש'	החל מ-550 ש'
עגלת שכיבה החל מ-150 ש'	החל מ-600 ש'
מכונסים לתינוק החל מ-10 ש'	החל מ-20 ש'
סוודרים החל מ-15 ש'	החל מ-30 ש'
צעצועים וספרים החל מ-8 ש'	החל מ-20 ש'

טבלת מחירים השוואתית

אם אפשר גם כך חמור מי שעושה אחרת

בחנות מוכנים לקבל ציוד מכל אחד, בתנאי שיהיה במצב טוב והמחיר יעמוד בקריטריונים שנקבעו (כל זאת בשיטת הקונסיגנציה). את הציוד שנקנה בחנות ניתן למכור בגמר השימוש. החנות נמצאת ברח' ביאליק 32 (בפסג') רמת-גן. טל. 03-736608. חוץ מזה, ברחוב דיוגנוף פינת ז'בוטינסקי ישנה חנות נהדרת לביגדי-ילדים, קוראים לה מיד ליד. חוץ מזה, בשוק הכרמל ישנם דברים זולים נהדרים. חמור מי שקונה יוקרה באלפים לתינוקות שגודלים תוך שבועיים. זהו, עכשיו אתם יודעים.